

Oláh János

Történelmi lecke

*Nem akarok többet mondani,
mint amit összeszedhettek az utcán.
Volna bár néhány nem éppen elcsépelet frázis,
ha tudnék válogatni közöttük,
de nem értem a mesterséget.*

*Nem is akarom.
Ócska trükkök perselye
hiánytalanul elrontva, kibelezve a velejéig.
Játék, amit fölfalt az unalom,
itt van mégis az ösztönökben.*

*Ennyi erővel át is lehetne alakíttatni,
a sarkon amúgy is varroda van,
cipő-katéész, bárhova bevihetnéd.
Nem találsz nyitva semmit.
Mondjuk, ha van liftkulcsod,
egy üvegkalitkát, ami átemel.
Ahelyett, hogy kinyitnád, zárva hagyod.
Kezedben a kulcs, és állsz csak a rács előtt.
Annyira megbízhatatlan vagyok,
azt se tudom, élek-e még holnapután,
beengedsz-e, ha csöngetek.
Ki mit gondol az ajtó túloldalán
nem kérdés, inkább felelet.*

*Figyelnek. Nemcsak én, mások is.
Hihetnéd, hogy a véletlen műve,
de nem hiszed.
A történelem az ajtón kopog.
Lehajolsz érte, mintha a szemétkébe dobnád.*

*Ez csak a kezdet.
Ide öntik a napi híreket,
és nem kutat közöttük senki.
Túl sok munka, úgy látszik, lehajolni.*

*Rajtad kívül ki teszi meg?
Egy gépezet szemérmertlensége
minden hivatalban.
Úgy csinálsz, mintha tudnád,
mire megy ki az egész.
És lehet, hogy valóban tudod.
Akkor már nem is fintor ez.*

*Díszszemlék örömmámorában
egy korty nélkül esik el, aki elesik.
Fölötte nem csizmatalpak,
írógép kopog csupán.
Szégyenletes mesterséget űzők,
néha azt hiszem,
de mivel nem él vissza,
aki visszaélhet valamivel?
Szégyenkezhetne ugyanezért más is.
És nem teszi.
Bezárkózhatasz, ha kedved tartja,
ennyi szabadság kijár a legyőzöttnek.
A magad szakállára vásárolsz
a zöldségesnél, a hentesnél, a közértben,
járulsz a szavazóurnához.
Tudnál mást próbálni,
elképzelted legalább,
hogyan leásol az emlékezetbe,
eltűnsz egy alkalmas pillanatban
és előbukkansz valamikor egészen máskor?*

*Nem csodálkoznék,
ha elfogadhatónak találnád az ötletet.
Semmin se csodálkoznék.*

*Akik kedvesnek mutatkoznak,
azok próbálnak leginkább elveszíteni.
Szeretnék fölláztatni:*

*ne változz meg, maradj aki voltál,
ugyanakkor szeretnék búcsút venni tőled,
törődni valami mással!*

*Átvágnak rajtunk a tankönyvek, mint a tankok,
láthatóan egy más világ felé.*

*Akárki akárkit eltaposhat
egy szebb jövő nevében.*

*Jó volna, ha nem is visszaélni a helyzettel,
legalább a szégyent másokra hagyni.*

*La galerie des Cotelles – az 52 méter hosszú és 7 méter széles terem,
ahol az aláírás megtörtént*